

ԱՐՈՒՏՅԱԿ ՀԱՍՏԱՏՄԱՆ ԿՈՍՏԱՅԱՆ

Դաշնակահարուիի,

Խ. Արվյանի անվան Հայկական պետական
մանկավարժական համալսարանի դասախոս

E-mail: arusyak57@mail.ru

DOI:

Խմբագրական խորիրդի երաշխավորությամբ՝ Ա. Գ. Ասատրյանի (2.11.2023 թ.)
Գրախոս՝ (30.10.2023 թ.),
հեղինակը ներկայացրել է հրատարակության՝ (22.10.2023 թ.):

ԱՐՎԱԿԱԹՅԱՆ. «ՍԵՆՔ ԴԱԾՆԱՍՈՒՐ ԵՆՔ ՆՎԱԳՈՒՄ»

Ամփոփում

Հոդվածը նվիրվում է հայ տաղանդավոր կոմպոզիտոր Արամ Արամի Սարյանի «Սենք դաշնամուր ենք նվազում» ժողովածուին, որը իրենից ներկայացնում է սիստեմավորված դաշնամուրային ձեռնարկ-ժողովածու և նպատակառուղղված է պատանի դաշնակահարի կատարողական ոճակուրյունների զարգացմանը։ Այն առաջինն է հայ երաժշտարվեստում իր տեսակով, քանզի ստեղծագործությունների հեղինակը հենց ինքն է՝ Արամ Սարյանը։ Հոդվածում արված են որոշ դիտարկումներ մանրանվազների կոմպոզիցիոն առանձնահատկությունների և մտահղացումների շուրջ։ Ձեռնարկ-ժողովածուն հրատարակվել է երեք անգամ՝ 2007, 2015 և 2021թվականներին։

Քանակի-բառեր. Արամ Սարյան, դաշնամուրային, ձեռնարկ-ժողովածու, կոմպոզիտոր, պլիստոնալ, ոճային, մանրանվազներ։

Abstrakt

Pianist, pedagogue of Armenian State Pedagogical University after Kh. Abovyan Arusyak Kostanyan.- “Aram Satian. «We play the Piano»”.

The article devoted to Aram Satian's piano notes collection "We play Piano", which is a systematized piano schoolbook-collection at developing the performing abilities of a young pianist. It is the first schoolbook-collection of its kind in Armenian music, where the author of all is Aram Satian himself. The article makes some observation about the compositional features and ideas of miniatures. The collection was published three times: 2007, 2015 and 2021.

Key Words: Aram Satian, piano, schoolbook-collection, composer, polytonal, style, notes.

Абстракт

Пианистка, преподавватель Армянского государственного педагогического университета им. Хачатура Абовяна **Арутэак Амазасповна Костянян**. - “*Արամ Սատյան. «Մы играем на рояле»*”.

Статья посвящена фортепианному сборнику Арама Сатяна «Мы играем на рояле», который является систематизированным фортепианным сборником-пособием, направленным на развитие исполнительских способностей юного пианиста. Он является первым в своем роде сборником-пособием в армянской музыке, т.к. автором всех произведений является сам Арам Сатян. В статье рассмотрены некоторые композиционные и технические особенности пьес. Сборник издавался трижды: в 2007, 2015 и 2021 годах.

Ключевые слова: Арам Сатян, фортепиано, сборник-пособие, композитор, полимональность, стиль, пьеса.

Ներածություն

Հայկական դաշնամուրային երաժշտությունն անցել է զարգացման մեջ ճանապարհ: Այն սկսվել է XIX դարի կեսերից և ինտենսիվ շարունակվում է մինչև այսօր: Այդ ժամանակահատվածում ստեղծվել է հարուստ դաշնամուրային գրականություն, որը ներկայացվել է մեծ և փոքր կտավի ստեղծագործություններով, որոնք առանձնանում են թեմատիկ բազմազանությամբ, ստեղծվել է յուրօրինակ ազգային ոճ: «Հայաստանի դաշնամուրային երաժշտությունն ունի ավելի քան մնկդարյա պատմություն: Դրա ստեղծման, զարգացման և տարածման գործում հատկապես անհրաժեշտ է հիշատակել տաղանդավոր և խանդավառ երաժշտներ S. Չուխանյանի (1837-1898 թթ.), U. Եկմալյանի (1856-1905 թթ.), Ն. Տիգրանյանի (1856-1951 թթ.), Գ. Կորգանովի (1958-1990 թթ.) անունները» (1.): Դաշնամուրային երաժշտության զարգացման գործում մեծ է Կոմիտասի (1865-1935 թթ.) և Ա. Սպենդիարյանի (1871-1928 թթ.) դերը, որոնք հայկական դասական երաժշտության հիմնադիրներն են: Կոմիտասի գրչին են պատկանում ժողովրդական պարերի ու երգերի մշակումները դաշնամուրի համար: Բազմաթիվ դաշնամուրային ստեղծագործություններ ունի Ա. Սպենդիարյանը՝ «Ղայրարմա», «Ղրիմյան Էտյուդ» և այլն: «Հայկական դաշնամուրային երաժշտությունը հարստացրել են իրենց ստեղծագործություններով կոմպոզիտորներ Ս. Նաղյանը (1921-1988 թթ.), Յ. Գևորգյանը (1931-2016 թթ.), Ա. Սամվելյանը (1927-1982 թթ.), Գ. Չըշյանը (ծնվ. 1929 թ.) և այլոք» (1. էջ 215): Դժվար կլինի թվել բոլոր այն հայ երախտավորների անունները, որոնք իրենց ներդրումն ունեն հայկական դաշնամուրային երաժշտության զարգացման գործում: Այս ցանկում պետք է նշենք արվեստի վաստակավոր գործիչ, Կոմիտասի անվան ԵՊԿ կոնսերվատորիայի պրոֆեսոր, կոմպոզիտորների միության նախագահ, կոմպոզիտոր Արամ Արամի Սարյանի անունը (ծ. 1947 թ.)՝ Սարյանների կոմպոզիտորական գերդաստանի վառ ներկայացուցչի:

«Մենք դաշնամուր ենք նվազում» ձեռնարկ-ժողովածուի ստեղծման նախապայմանները և անհրաժեշտությունը

Արամ Սաքյանը, լինելով բազմաժան կոմպոզիտոր, ով ստեղծագործել է ինչպես սիմֆոնիկ, կամերային և վոկալ ժանրերում, իր ուրույն խոսքն է ասել նաև դաշնամուրային երաժշտության բնագավառում: Նրա մեծագույն նվաճումներից է «Մենք դաշնամուր ենք նվազում» ձեռնարկ-ժողովածուն, որը կարծ ժամանակում դարձել է երաժշտական դպրոցների ուսումնական երկացանկի անհրաժեշտ մասը:

Հոդվածի շրջանակներում կփորձենք ընդհանուր գծերով վերլուծել և լուսաբանել Արամ Սաքյանի «Մենք դաշնամուր ենք նվազում» դաշնամուրային ժողովածուում տեղ գտած ստեղծագործությունները, որոնք հանդիսանում են կոմպոզիտորի երկարամյա ստեղծագործական աշխատանքի արդյունք: Կոմպոզիտորը խոստվանում է. «*Իեռևս երիտասարդ տարիքում, իմ երեխաները փոքր էին և հաճախում էին երաժշտական դպրոց, զգացի մանկական դաշնամուրային գրականության պակաս և ցանկացա, որ իմ երեխաները նվազել սովորեն նաև իմ գրած ստեղծագործություններով»: Տարիների ընթացքում գրած մանրանվագները կոմպոզիտորը սիստեմավորեց, դասավորեց դրանք ըստ բարդության հերթականության և ծնվեց «Մենք դաշնամուր ենք նվազում» ժողովածուն, որը ո՛չ թե ուղղակի մանկական ալբոմ է, այլ երեխայի երաժշտական գարգացմանը նպատակառողված ձեռնարկ-ժողովածու:*

«Անկախության շրջանում Արամ Սաքյանը ստեղծագործել է նաև մանուկների համար: Խորը «Մենք դաշնամուր ենք նվազում» ժողովածուի մասին է, որը հրատարակվել է 2007-ին: Կոմպոզիտորն այն մտահղացել է որպես դաշնամուրային դպրոց, որը նախատեսված է ո՛չ միայն երաժշտական դպրոցի սաների, այլ նաև սրբինական դաշնակահարների համար» (2. էջ 136):

Դաշնամուրի համար կազմված մեզ հայտնի ձեռնարկ-ժողովածուներից է խորհրդային շրջանում հրատարակված L. Նիկոլաևի «Школа игрив на фортепиано» ձեռնարկը, որը մինչ այժմ չի կորցրել իր պահանջված և օգտակար լինելը: Հայ կոմպոզիտորները նույնապես մտածել են այս խնդրի շուրջ: Գրեթե բոլորը գրել են ստեղծագործություններ մանուկների համար, նրանցից ոմանք էլ ստեղծել են մանկական ալբոներ՝ առավել հայտնի են Արամ Խաչատրյանի, Ալեքսանդր Հարությունյանի, Էղվարդ Միրզյանի մանկական ալբոնները: Երաժշտական դպրոցներում շրջանառվում է նաև Կ. Թոփչյանի և Հ. Իսպիրյանի կողմից կազմած և հրատարակած «Դաշնամուրային ձեռնարկ»-ը, որն իր մեջ ներառում է հայ ժողովրդական երգեր, մեղեղիներ և նաև կոմպոզիտորական ստեղծագործություններ: Սույն ձեռնարկը հանդիսանում է դաշնամուրի դպրոց «հայացված» տարբերակով:

Հայ կոմպոզիտորների ստեղծագործական գունապնակը

Արամ Սաքյանի «Մենք դաշնամուր ենք նվագում» դաշնամուրային ձեռնարկ-ժողովածուն չունի նմանատիպ հայ երաժշտարվեստում, քանզի բոլոր ստեղծագործությունների հեղինակը հենց ինքն է՝ Արամ Արամի Սաքյանը։ Ժողովածուում տեղ գտած յոր տասնյակից ավելի ստեղծագործություններն առանձնանում են քեմատիկ, ոճային և ժանրային բազմազանությամբ։ Կոմպոզիտորը երեխաներին և, ընդհանրապես դաշնակահար-կատարողին, նվիրել է դաշնամուրային երաժշտության բացառիկ գոհարներ։ Ամեն մի ստեղծագործությունը մի բացահայտում է կատարողի համար։ Կոմպոզիտորը, առաջին մասնագիտությամբ լինելով դաշնակահար, պարզ մանրանվագները գրել է փոքրիկ կատարողին համապատասխան ֆակտուրայով, ավելի բարդեր՝ հարմար դաշնակել է և ստեղծել հիրավի կոմպոզիտորական մտքի հրաշակերտ ստեղծագործություններ։ Մանրանվագների ոճային, ժանրային, կառուցվածքային, հարմոնիկ վերլուծությունը կօգնի պատաճի կատարողին կատարողական նվազային շարժումների մշակման միջոցով դյուրին դարձնել սովորելու ընթացքը, իսկ բովանդակային գեղարվեստական կերպարների կերտումը կնպաստի երաժշտական մտածողության ձևավորմանը։

Ժողովածուն հրատարակվել է երեք անգամ՝ 2007, 2015 և 2021թվականներին։ Առաջին հրատարակության մեջ՝ Արամ Սաքյանն իր հեղինակած դաշնամուրային մանրանվագների հետ մեկտեղ ժողովածուում ներառել է նաև սաքյանական կոմկողիտորական գերդաստանի ներկայացուցիչների տարրեր ժամանակներում գրված դաշնամուրային նմուշները՝ Աշոտ Սաքյանի, Արամ Սաքոնցի, Դավիթ Սաքյանի, Արթուր Սաքյանի և Աշոտ (Կրտսեր) Սաքյանի ստեղծագործությունները։ 2015-ի, այնուհետև 2021-ի հրատարակությունները բաղկացած են բացառապես Արամ Սաքյանի գործերից։ Նորացված ժողովածուները կոմպոզիտորը համալրել են որ ստեղծագործություններով։

Ա. Սաքյանի մոտեցումները մանրանվագների ժանրային, ոճային, լադային կերտման հարցում

«Մենք դաշնամուր ենք նվագում» ժողովածուում գետեղված են մանրանվագներ, որոնք արտացոլում են կատարողական հմտությունների յուրացման առանձնահատկությունները։ Զնակառուցողական և կոմպոզիցիոն կառուցվածքի կիրառումը հանդիսացել է կերպարային բովանդակության բացահայտման միջոց։ Ժողովածուում առկա փոքրածավալ մանրանվագներն առանձնանում են կերպարների բազմազանությամբ, ձևի հատակությամբ։

Հայկական հնչերանգներով մանրանվագները («Մտորում», «Ժողովրդական», «Ինվենցիա», «Երեկոն սարերում») հեղինակը ներկայացրել է պոլիֆոնիկ ձևով։ Ա. Սաքյանը դիմում է պոլիֆոնիայի տարրեր տեսակների՝ ինչպես ենթածայնային

(«подголосочная полифония» -«Երեկոն սարերում»), аյնպես նաև իմիտացիոն բազմաձայնությանը («Ինվենցիա»): Ինվենցիան եռաձայն է և այն հիմնված է հայկական լաղային մտածողության վրա: Արտասովոր հնչողությունը, որը բնորոշ է հայկական շարականներին, Ա.Սարյանը նրբորեն կիրառում է պարզ մանկական մանրանվագներում: «Առվակ», «Շարական», «Աստիճան», «Հարց ու պատասխան», և ավելի հասուն՝ «Ինվենցիա»-ում կոմպոզիտորն անդրադառնում է հայկական միջնադարյան լաղերին, կարծես «խաղում է» լաղերով: Ավանդական եվրոպական միջնադարյան լաղերը կազմված են տետրախորդերից (տետրախորդ՝ չորս ճայներից բաղկացած ճայների հերթականություն, որոնք դասավորված են իրար կողք, այդ պատճառով կազմված են 4, 8, 12, 16 և այլն ճայներից): Հայկական լաղի կառուցվածքն այլ է, շրթայական՝ առաջին տետրախորդի վերջին ճայնը դառնում է հաջորդ տետրախորդի առաջինը, և այդպես շարունակաբար: Հայկական լաղը բաղկացած է 7, 10, 13 և այլն ճայներից: Երաժշտական միտքը ավարտվում է ոչ տոնիկայի վրա: Հայկական լաղի կիրառումը ոչ ամբողջությամբ, և ոչ ուղղակիորեն կարող ենք հանդիպել նաև մյուս մանրանվագներում:

Ազգային երանգներով ստեղծարողությունների հետ մեկտեղ («Ժողովրդական», «Շարական», «Երգ», «Մտորում», «Երեկոյան սարերում» և այլն) կարող ենք հանդիպել չինական հնչերանգներով («Չինական լապտերներ»), ջազային հարմոնիայով հագեցած («Նվիրում Բրուրեկին», «Մելամաղճուտ վայս») մանրանվագներ: Կոմպոզիտորը ծանրացնում է պատաճի կատարողին տարրեր երաժշտական ժամանակակից հարմոնիաները և հնարավորություն տալիս կատարել ինքնուրույն իմպրովիզի հիմունքները և հնարավորություն տալիս կատարել ինքնուրույն իմպրովիզացիա՝ «Թեմա և իմպրովիզացիա» մանրանվագում սկզբում հեղինակը ներկայացնում է թեմատիկ իր տարրերակը, այնուհետև նոտաների տառային նշանակմամբ (լիֆրօվկա) հեղինակն առաջարկում է հարմոնիկ այն հերթականությունը, որի հիման վրա կատարողը պետք է հնարի ինքնուրույն իմպրովիզացիա; զարգացնում է պոլիֆոնիկ մտածելակերպը՝ «Ինվենցիա», «Ֆուգետտա»:

Զանի որ ժողավածուն բավական ծավալուն է, այս հոդվածի սահմաններում հնարավորինս կփորձնենք ներկայացնել կոմպոզիտորի ստեղծագործական նոտեցումները, միջոցները, որոնց շնորհիվ հեղինակը կարողացել է իր մտահղացումներն իրականացնել:

Մանրանվագները հեղինակը վերնագրել է երեխաների ներաշխարհին մոտիկ զվարք, պայծառ և հետաքրքրող վերնագրերով: Դրանք հագեցած են հեղինակի ստեղծագործական ոգեշնչվածության վառ գույներով: Մանրանվագներն ունեն ծրագրային անվանումներ՝ «Պարող տիկնիկը», «Ժգուկների քայլերգ», «Աշուն», «Դժվար խնդիր» և այլն: Այսպիսով կոմպոզիտորն սկսնակ երաժիշտ-կատարողին

ներգրավվում է բազմաբնույթ մանկական աշխարհ: Ա.Սաքյանն իր առջև դրել է սկսնակ դաշնակահարի պրոֆեսիոնալ-տեխնիկական կատարողական ունակութունները զարգացնելու խնդիր, այդ պատճառով մանրանվագները հեթագայում են ըստ բարդության աստիճանի: Ժողովածուն պայմանականորեն կարող ենք բաժանել երկու մասի՝ առաջին մասը տարրական դասարանի երեխաների և երկրորդը՝ սկսած «Անուրջներ» մանրանվագից մինչև վերջ, ավելի հասուն երաժշտների համար:

Առաջին քայլերը դաշնամուրով՝ հանդարտ, դանդաղ շարժումներով, երաժշտական գիծը մի ձեռքից մյուսին փոխանցելով («Զրոսանք», Արջուկ»), այնուհետև ձայները միացված legato նվազելու հմտությունով («Չարական», «Արկիլ», «Աստիճան») հերթականորեն մի մատից մյուսին անցնելու, ձեռքի ծանրությունը մատի ծայրին զգալով, այսպես ասած, մատներով դաշնամուրով «քայլելու» փորձերը: «Երես սկզբից ևեր լուրջ ուշադրություն չդարձվի աշակերտի ձեռքերի դրվագին, ապա դա շատ շուտով կհանգեցնի ձեռքերի լարվածության և հոգմածության: Այդ քերությունների վերացումը հետագայում շատ է դժվարանում, իսկ երբեմն անհնարին՝ և արդյունքը լինում է այն, որ աշակերտը դառնում է տվյալ մասնագիտության համար ո՞չ պիտանի» (Յ. Էջ 3):

Ա. Սաքյանը, ի նկատի ունենալով երեխայի ֆիզիոլոգիան, առաջադրում է ըսկրսնակ դաշնակահարին առաջին կատարողական տարրերը և զգուշությամբ ներգրավվում նրան առաջին հմտությունների տիրապետմանը: Ուսուցչի օգնությամբ երեխան կատարում է դաշնամուրով նվազելու առաջին քայլերը: «Առաջին քայլերը» մանրանվագը դրա պատկերավոր նկարագրությունն է: Մի ձեռքից մյուս ձեռքին փոխանցումները *Lento* տեմպում հնարավորություն են տալիս երեխային կենտրոնանալ դաշնամուրի առջև նստելուն, ձեռքերը հանդարտ բարձրացնելուն և, այնուհետև, հաջորդ հնչյունը խորը, փափուկ հնչողությամբ նվազելուն: Դանդաղ փոխանցումներից հետո ձախ ձեռքում սկսվում են ութերրդների «քայլքը» դռև և ուն նոտաներով, որը նմանակում է փոքր երեխայի արաջին քայլերին և հետո վագելուն:

Ավանգարդ երաժշտությունը Ա.Սաքյանի դաշնամուրային մանրանվագներում: Նորագույն ժամանակակից նոտագրություն

Հեղինակը պատահի երաժշտին ծանրացնում է ժամանակակից նոտագրության ձևերին՝ «Առաջին քայլերը» մանրանվագում դիմում է կլաստերի տեխնիկայի օգտագործմանը (Երեքից ավել ձայների միաժամանակյա հնչողություն, որոնք դասավորված են փոքր կամ մեծ սեկունդաներով): Հայտնի է, որ կլաստերի տեխնիկան սկսել են օգտագործել XIX դարի վերջում XX դարի սկզբում: Կլաստերն օգ-

տագործվում էր որպես կոլորիտային միջոց (Զ.Վերդի «Օթելլո» օպերայում կլաստերի միջոցով նկարագրվում է փոքրորկի տեսարանը): «Տխուր տրամադրություն», «Անձրևոտ ամպրու», «Երկու պիես» մանրանվազներում կոմպոզիտորը կլաստերի միջոցով արտահայտել է համապատասխանաբար առաջին մանրանվազում տխուր տրամադրության միալար ընթացքը, մյուսում՝ ամպրովի ճայթումը և երորդում օգտագործել է որպես ժամանակակից նոտային տեքստի գրառում:

Ժամանակակից կոմպոզիտորական նոտագրությունը հիմնականում չի նախատեսում տոնայնության նշում՝ բանալու մոտ չեն դրվում տոնայնության նշանները: Ա. Սարյանի մանրանվազներում նույնպես հաճախ բացակայում են տոնայնության նշանները: Ստեղծագործություններում տեղի են ունենում հաճախակի տոնայնական փոփոխություններ (շեղում և մոդուլյացիա), որոնք բնորոշ են սարյանական կոմպոզիտորական տրամաբանությանը («Անուրջներ», «Փերիների պար», «Վալս»): Կոմպոզիտորը վարպետորեն տիրապետում է պոլիտոնալ ստեղծագործելու տեխնիկային: «Վալս»-ը, որը կարելի է անվանել *Grand Valse Brillante*, իրենից ներկայացնում հեղինակի ստեղծագործական մտքի բոիչը: Մոդուլյացիոն փոփոխություններն այս մանրանվազում՝ *c-moll*, *cis-moll*, այնուհետև *a-moll* և վերջում նորից *c-moll*, առաջացնում են զգացողական լարում և անկայունության զգացում: Լարումը հասնում է գագարնակետին և, հասնելով ավարտող տոնիկայի, պարպիսմ է:

Մանրանվազներում հաճախ են հանդիպում պոլիմետրիայի օրինակներ, որը բնորոշ է հայկական ավանդական ժողովրդական երաժշտությանը: Տիրապետելով երաժշտական տարրեր հմտությունների, պատահի դաշնակահարն ակամայից դառնում է փորձառու երաժիշտ:

Առանձնակի հետաքրքրություն է ներկայացնում իրենից «Սոնատին»-ը, որը գրված է ավանդական դասական ստատուային ձևով և բաղկացած է երեք մասից: Առաջին մասը՝ *Allegro*, երկրորդը *Andante* և երրորդը *Allegretto*:

Արամ Սարյանը, լինելով ակադեմիական ավանդարդ երաժշտության լավագույն ներկայացուցիչներից մեկը, «Մենք դաշնամուր ենք նվազում» ժողովածուում ներառել է մի շարք այդ ոճում գրված մանրանվազներ, որոնք նախատեսված են հասուն երաժիշտների համար: Դրանցից են՝ «Էսրիզ», «Երկու կարծիք», «Երկխոսություն», «Երկու պիես», «Վեց բազատել» մանրանվազները: Կարող ենք նշել, որ «Վեց բազատել» մանրանվազների շարքը առաջինը կատարել է Հայաստանի վաստակավոր գործիչ դաշնակահար Իգոր Յավրյանը (1943-2017 թթ.): Հատկանշական է, որ իր ստեղծագործական կյանքի ակունքներում Ա. Սարյանն ստեղծագործել է բացառապես այս ոճում: Ավանդարդ երաժշտությունը կամ երաժշտական ավանդարդ՝ դա ժամանակակից ակադեմիական երաժշտության տեսակ է, որի որոշ գեղագիտական տարրերը հանդիսանում են արմատապես նորարար: Ինչ-

պես «փորձարարական երաժշտության» դեպքում «երաժշտական ավանդարդ տերմինը» հաճախ օգտագործվում է արմատական կոմպոզիտորների և նրանց ստեղծագործությունները բնութագրելու համար (4.):

Դաշնամուրի ուսուցիչներին որպես օգնություն առաջարկվում է այս շարքի մանրանվագները կատարել ազոգիկայի առումով ազատ տեմպային և մետրոնիթմիկ շեղումներով, առավել ևս, որ նոտային տերսոր հագեցած է արտիկույացիայի տարբեր նշաններով՝ ֆերմատաներով, լուֆտերով, արպեջիատոններով։ Ուսուցիչներից ոմանք ծանոթ չեն ժամանակակից երաժշտության նոտագրությանը։ «Երկու պիես» շարքի երկրորդ մանրանվագում կարելի է տեսնել ութ մինչև տասնուր անընդմեջ կրկնվող նոտաների հերթագայություն (րեպետիա), որոնք գրված են 32-րդական տևողություններով։ Տևողության գիծը սկզբից նեղ է, հետո քիչ-քիչ լայնանում է, և հետո նորից նեղանում։ Այս գրառումը հարկավոր է կատարել արագացման եղանակով և, այնուհետև, նորից դանդաղացման։ Հայտնի է, որ կրկնվող ձայնները կատարվում են տարբեր մատներով՝ 2-3, 2-3-4 կամ 1-2-3-4։ Այդ արվում է մոտորիկան և մատների զապանակային շարժումը ապահովելու համար։ Նոտաներում դրված դեպի վերև և ներքև ուղղված ալարմերը նշանակում են, որ հարկավոր է ստեղնաշարք սեղմել կլաստերի եղանակով (ձեռքի ափով) ձայնահատվածի (рեգիստր) ամենավերևի և ամենաներքի ձայնները։ Այս մանրանվագում առկա են վերճներաց և վարընթաց անընդհատ շարժումով գլխանդրուներ։

Եվ վերջապես պետք է խոսենք սարյանական երաժշտության մեղեղայնության մասին։ Անսահման մեղեղայնությանը են օժտված «Անուրջներ», «Նոկտյուրն», «Բարկարուլ», «Կապույտ երազ», «Անուրջներ» մանրանվագները։ Կոմպոզիտորի հետաքրքիր մտահղացումներից է նմանակումը տարբեր կոմպոզիտորների ոճերին։ «Նոկտյուրն» մանրանվագում Ա. Սարյանը նմանակել է Շոպենի ոճին, իսկ «Փերիների պարը»՝ Պրոկոֆյեվին, «Նվիրում Բրուֆեկին»՝ ջազիստ Դեյվ Բրուբեկի հայտնի «Take five» ստեղծագործությանը։

Եզրակացություն

Այս հոդվածի սահմաններում սեղմ ներկայացվեց Արամ Սարյանի «Մենք դաշնամուր ենք նվազում» դաշնամուրային ձեռնարկ-ժողովածուն, հնարավորինս ընդհանուր գծերով պարզաբանել ենք կոմպոզիտորի նոտեցումները, մտահղացումները և դրանց իրականացումը։ Երաժշտական լեզվի գումեղության, հակիրճության, պարզության և առավել կարևոր բովանդակային կերպարային հատկությունների բացահայտման շնորհիվ Արամ Սարյանի «Մենք դաշնամուր ենք նվազում» դաշնամուրային ձեռնարկ-ժողովածուում տեղ գտած մանրանվագները դասվում են հայկական լավագույն մանկական դաշնամուրային ստեղծագործությունների շարքում։ Ժողովածուն վստահ կարելի է համարել դաշնամուր-

Երաժշտական գործիքների ուսուցման շտեմարան: «Այդ ստեղծագործությունների գեղարվեստական առանձնահատկությունները կապված են նրա հետ, որ հնարավորություն են ընձեռում կատարելու հասուն գործադրություն՝ տարրեր ոճերում օգտագործելով XX դարի կոմպոզիտորական տեխնիկայի ձեռքբերումները: Ծնորիկվ դրա այս ժողովածուն հանդիսանում է մեծ ներդրում պիանիզմի զարգացմանը» (2.): Մանրանվագները վաղուց ի վեր ներառված են Հայաստանի երաժշտական դպրոցների ուսումնական ծրագրում և դրանք կատարվում են զանազան համերգներում և մրցույթներում:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. *Аноян III. A.*, Фортепианная музыка Советской Армении., Ер., Айастан, 1968, стр.8
2. *Ասատրյան Ա.*, Արամ Սարյանի գործունեությունը ՀՀ անկախության շրջանում, «Հայոց նորագոյն պետականության քաղող դարր», գիտաժողովի գեկուցումների ժողովածու, Եր., ՀՀ ԳԱԱ «Գիտություն» հրատարակչություն 2017 թ.: , էջ 136
3. Առուստամյան Օ. Ա., Դաշնամուրի դասավանդումն առաջին դասարանում., Եր., «Հայաստան» հրատարակչություն, 1975 թ., էջ 3
4. Nicholls David. 1998, p.318

REFERENCES

Հեղինակի մասին. Կոստանյան ԱՐՈՒՍՅԱԿ ՀԱՍՏԱՉԱՍՊԻ ԿՈՍՏԱՆՅԱՆ. Ծնվ.1957թ. թ. Երևան, ավարտել եմ Կոմտափ անվան ԵՊԿ 1981թ. դաշնամուրի ֆակուլտետը, պրոֆեսոր Ա. Ամրակումյանի ամբիոնի Նինա Արտյոմի Գևորգյանի դասարանը: Աշխատել է Տ. Չուխաճյանի, Ա. Աճեմյանի, Սայաթ-Նովայի անվան երաժշտական դպրոցներում: Մինչ այսօր աշխատում է Սայաթ-Նովայի անվան երաժշտական դպրոցում և 2013 թվականից՝ Խաչատոր Արովյանի անվան Հայկական Պետական Մանկավարժական Համալսարանում որպես դաշնամուրի և նվազակցության դասարանի դասախոս: Ելույթ եմ ունենում համերգներով: Հեղինակ եմ մի շարք դաշնամուրային փոխադրումների ժողովածումների՝ «Սիրված մեղեղմեր», «Արուր Գրիգորյան. Երգեր», «Քո հոգու երգը», «Հին ու նոր Երևան», «Սարինն Ալես. Երգեր և ոռմաններ»: Հեղինակ եմ, Հայ կոմպոզիտորների երգերի դաշնամուրային փոխադրումներ մերութական ցուցումներով ձեռնարկի և մի շարք տպագրված գիտական ուսումնամեթոդական հոդվածների: Պարզևատրվել եմ միջազգային և հանրապետական մրցանակներով՝ 2016 թ. Բելոռուսի ք. Կուրշինալե Ի կարգի դիպլոմով; 2017թ. Հայաստանում «Ծիծեռնակ» երաժշտական մրցանակարաշխությունում նվաճել

եմ «Լավագույն դասական ալբոմ» մրցանակը; 2022 թ. Մուկվայում կայացած գիտական, ուսումնամեթոդական և ստեղծագործամանկավարժական ծրագրերի երկրորդ միջազգային մրցույրում «Музыкальное образование-XXI», հեղինակած «Հայ կոմպոզիտորների երգերի դաշնամուրային փոխադրումներ մեթոդական ցուցումներով» ձեռնարկն արժանացել է 1-ին կարգի դափնինելիքի մրցանակի:

Сведения об авторе: АРУСЯК АМАЗАСПОВНА КОСТАНЯН (род. в 1957г., Ереван). Окончила фортепианное отделение Ереванской государственной консерватории имени Комитаса, класс доц. Н. А. Геворкян (1981). Работала педагогом фортепиано в музыкальных школах им. Т. Чухаджяна, А. Аджемяна, Саят-Новы. Преподаватель класса фортепиано и концертмейстерского мастерства Армянского государственного педагогического Университета имени Хачатура Абовяна (с 2013 года). Выступает с концертами. Автор: учебно-методического пособия "Фортепианные аранжировки песен армянских композиторов с методическими пояснениями"; ряда научно-методических и учебно-методических статей; сборников фортепианных переложений: "Любимые мелодии", "Песня твоей души", "Старый и новый Ереван", "Артур Григорян. Песни", "Маринэ Аレス. Песни и романсы". Награждена: дипломом I степени Международного конкурса искусств (Белоруссия, 2013); призом "Цицернак" (Армения, 2017); лауреат I степени в Международного конкурса "Музыкальное образование-XXI" (Москва).

About the author: KOSTANYAN ARUSYAK HAMAZASP Born in 1957 in Yerevan (Armenia). In 1981 graduated from the piano department of the Yerevan State Conservatory named after Komitas, department of Professor A.Amabakumyan, piano class of Nina Artyomovna Gevorkyan. I worked as piano teacher at music schools after T.Chukhajyan and Al.Ajemyan in Yerevan. Now I work at the music school after Sayat-Nova and have been the lecturer since 2013 at the Armenian State Pedagogical University after Khachatur Abovyan in the piano and accompanist class. I give concerts.I am the author of the educational methodological musical notes "Piano arrangements of songs of Armenian composers with methodological advice", scientific, methodological and educational articles. I am also the author of piano arrangements "Favorite Melodies", "Song of Your Soul", "Old and New Yerevan", "Arthur Grigoryan. Songs", "Marine Ales. Songs and Romances".Was awarded in 2016 a first degree diploma in the international art competition in Belarus, as well as the "Tsitsernak" prize in 2017 in Armenia, laureate of the I-st degree in the international competition "Music Education-XXI" in Moscow